

3) Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, moeten wettelijke bepalingen als neergelegd in de artikelen 82, lid 1, sub a, van richtlijn 83/181/EEG en 84, lid 1, sub a, van richtlijn 2009/132/EG aldus worden uitgelegd dat zij verbieden dat een lidstaat de gevallen van vrijstelling van invoer-btw voor brandstof beperkt door te bepalen dat deze vrijstelling uitsluitend van toepassing is op brandstof die tot het grondgebied van de Europese Unie wordt toegelaten in de normale reservoirs van automobiele voertuigen en noodzakelijk is voor de werking van deze voertuigen?

- (¹) Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen (PB L 105, blz. 1).
- (²) Verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad van 16 november 2009 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen (PB L 324, blz. 23).
- (³) Richtlijn 83/181/EEG van de Raad van 28 maart 1983 houdende bepaling van de werkingssfeer van artikel 14, lid 1, sub d, van Richtlijn 77/388/EEG met betrekking tot de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde voor de definitieve invoer van bepaalde goederen (PB L 105, blz. 38).
- (⁴) Richtlijn 2009/132/EG van de Raad van 19 oktober 2009 houdende bepaling van de werkingssfeer van artikel 143, sub b en c, van Richtlijn 2006/112/EG met betrekking tot de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde voor de definitieve invoer van bepaalde goederen (PB L 292, blz. 5).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Geldern (Duitsland) op 24 mei 2011 — Nadine Büsch en Björn Siever/Ryanair Ltd

(Zaak C-255/11)

(2011/C 226/28)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Geldern

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Nadine Büsch en Björn Siever

Verwerende partij: Ryanair Ltd

Prejudiciële vragen

- 1) Is het in artikel 7 van de passagiersrechtenverordening (¹) geregelde recht op compensatie een vordering tot schadevergoeding, waarvoor ingevolge artikel 29, eerste zin, van het Verdrag van Montreal (²) de beperkingen van dat Verdrag gelden, wanneer die compensatie moet worden toegekend wegens langdurige vertraging?
- 2) Is het in artikel 7 van de passagiersrechtenverordening voorziene recht op compensatie een vergoeding uit anderen hoofde dan tot herstel van geleden schade, in de zin van artikel 29, tweede zin, van het Verdrag van Montreal, voor zover die compensatie meer bedraagt dan de schade die de

passagier door de langdurige vertraging heeft opgelopen? Sluit dit een recht op compensatie volledig uit of geven gevallen van vertraging slechts recht op compensatie ten bedrage van de daadwerkelijk ontstane schade?

- (¹) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).
- (²) Besluit van de Raad van 5 april 2001 inzake de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer (Verdrag van Montreal) (PB L 194, blz. 38).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court (Ierland) op 26 mei 2011 — Peter Sweetman, Ierland, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government/An Bord Pleanála

(Zaak C-258/11)

(2011/C 226/29)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Peter Sweetman, Ierland, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Verwerende partij: An Bord Pleanála

Prejudiciële vragen

- 1) Welke juridische criteria dient een bevoegde instantie toe te passen bij de beoordeling van de vraag of een plan of project dat onder artikel 6, lid 3, van de habitatrichtlijn (¹) valt, „de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten”?
- 2) Heeft de toepassing van het voorzorgsbeginsel tot gevolg dat voor een dergelijk plan of project geen toestemming kan worden verleend indien het tot blijvend onherstelbaar verlies van de gehele betrokken habitat of een deel daarvan zal leiden?
- 3) Bestaat er een verband — en zo ja, welk — tussen artikel 6, lid 4, en de uit hoofde van artikel 6, lid 3, te verrichten beoordeling van de vraag of het plan of project de natuurlijke kenmerken van het gebied al dan niet zal aantasten?

(¹) Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 (PB L 206, blz. 7).